

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

Kommissie van redactie:

Ds. M. Baan, Zeist; Ds. G. Blom, Meerkkerk; Ds. R. Kok, Ameide; Ds. H. van Leeuwen, Rotterdam-West; Ds. C. Smits, Sliedrecht-Centrum; Ds. D. Slagboom, Dordrecht-Centrum; J. van Heteren, Sliedrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen aan den Rijn.

Redactie:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13, Meerkkerk. Telefoon 01837-357

Administratie:

Joh. van der Lee, Van Eeghenstraat 14, Alphen aan den Rijn, tel. 01720-3814, postrekening 704350, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het pand” te Alphen aan den Rijn. Abonnementsprijs f 6,— per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en voor Canada 3 dollar per jaar. Advertenties f 0,20 per m.m. Bij kontrakt korting.

MEDITATIE

TROOST IN DRUK

*En wij weten dat degenen die God liefhebben,
alle dingen medewerken ten goede, nl. degenen
die naar Zijn voornemen geroepen zijn.*

Rom. 8 : 28

De tijd waarin we leven is vol spanningen. Dat hebben de laatste dagen ons weer geleerd. Denk aan de oorlog: Israël-Egypte. Doch afgedacht daarvan, moeiten en zorgen zijn er alle dagen. Niemand ontloopt de ellendigheid waaraan ieder, om der zonden wil, onderworpen is.

Dat was in Paulus' dagen niet minder erg. Hij schrijft aan de gelovigen over „verdrukking, benauwdheid, honger, gevaar, naaktheid en zwaard”. Denk over al deze dingen niet gering. En te midden van al die ellenden schrijft hij aan zijn medegelovigen: En wij weten dat degenen die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede; namelijk degenen die naar Zijn voornemen geroepen zijn. Dit is toch wel een troostrijke wetenschap. Die had hij niet geleerd aan de voeten van Gama-liël. Want op aardse scholen wordt deze wetenschap niet gedoceerd. Hij had dit geleerd aan de voeten van de Heere Jezus. Deze toch had gezegd: In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen. Door veel verdrukkingen zouden ze ingaan in de hemelse heerlijkheid. Paulus geloofde dit, met een geloof gewerkt door de Heilige Geest. En daarom schrijft hij: En wij weten Geloven is ook weten. Zie zond. 7.

We moeten echter dat „wij” niet generaliseren, toepassen op alle mensen. Want zo is het niet bedoeld. De ongelovigen komen nooit te weten datgene wat Paulus schrijft. Het is alleen weggelegd voor degenen die God liefhebben. Liefhebben, dat is het kenmerk van de kinderen Gods. Zij hebben God lief, omdat Hij hen eerst heeft liefgehad. Niet zij zijn begonnen, maar God is begonnen. Hij heeft hen al liefgehad in de eeuwigheid. En daarom heeft Hij hen uitverkoren in Christus Jezus. Daarom heeft Hij hen ook in de tijd getrokken, met koorden van liefde en met touwen van eeuwige goedertierenheid. Hij heeft hen ontdekt aan hun zondig, walgelijk bestaan. Hij heeft, tot hun verwondering, ook naar hun hart gesproken. Zijn beloften aan hen toegepast. Hij verklaarde hun ook door Zijn lieve Geest, wat Hij wel voor hen heeft overgehad. Hij heeft voor hen Zijn eigen eniggeboren Zoon overgegeven tot in de dood, opdat Hij helvaardigen, op de grondslag van het recht, tot Zijn kinderen zou kunnen aannemen. Wat een liefde komt daarin tot openbaring.

Dit nu te mogen verstaan door het geloof, doet zeggen: Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad. Die liefde van Gods kinderen kan ook niet verborgen blijven.

Neen, die moet zich ook uiten. Zij komt ook openbaar, hierin, dat men verlaat alles wat voorheen dienens- en beminnenswaardig scheen. De duvel keert men de rug toe. De zonden gaat men haten en vlieden. De wereld, daarin wordt men een vreemdeling. Het eigen boze vlees gaat men kruisigen. Want wie niet haat zijn eigen leven, die kan des Heeren discipel niet zijn. Zij gaan het goede zoeken. Zij krijgen de wet des Heeren lief. Want hierin is de liefde openbaar, dat wij Zijn geboden bewaren. Zij hebben met Paulus een vermaak in de wet Gods naar de inwendige mens. Zij hebben God lief boven alles, meer dan man, vrouw of kinderen. Zij hebben ook de naaste lief als zichzelf. Want de liefde is de vervulling der wet.

O, zeer zeker, het is alles nog onvolmaakt. Het is alles nog in beginsel. Het leven in de liefde gaat met vallen en opstaan gepaard. Het kan onder de as terechtkomen. Men kan ook de eerste liefde verlaten. Doch hoe gebrekkig alles aan de kant van het kind Gods ook is, de liefde vergaat nimmermeer. Van Gods kant niet en daarom ook van de kant van degenen die God geliefd heeft niet.

Behoort u nu ook tot degenen die God liefhebben? Wordt het beginsel der liefde tot God ook bij u gevonden? Dat is toch wel een belangrijke vraag. Want als we God niet liefhebben, dan staat het er slecht met ons voor. Die de Heere Jezus Christus niet liefheeft, die zij een vervloeking, zegt de Schrift.

We mogen onszelf op dit punt dus wel onderzoeken. Want als ik God niet liefheb, dan werken alle dingen niet mede ten goede. Integendeel! Dan zal alles medewerken ten kwade. Hebt u uw eerste liefde verlaten, bedenk dan vanwaar gij uitgevallen zijt, en bekeer u, en doe de eerste werken. Bij de Heere is veel vergeving!

Doch welk een troost houdt dit woord in voor degenen, die God liefhebben. Alle dingen werken mede ten goede. Alle dingen. Ze zijn niet op te noemen. Zeker in deze meditatie niet. Het ziet op alle wederwaardigheden die Gods kinderen in het leven overkomen kunnen. Tegenslag, ziekte, pijn, oorlog, de dood en noem maar op. Het werkt allemaal mede ten goede. Men leert er God beter door kennen in al Zijn deugden, die in al Zijn werken klaarlijk schijnen. Men leert er ook zichzelf beter door kennen. Niet tot verhoofding, maar tot verootmoediging. Het eerste, daar is de mens van nature op aangelegd. Het tweede leert God hem.

Alle dingen werken mede ten goede. Men wordt er door afgebracht van de dingen van dit

VAN DE ADMINISTRATIE

Het is ons tot blijdschap steeds te kunnen vermelden, hetgeen aan giften en overbetalingen werd ontvangen. Voor ditmaal was het f 223,50 w.o. twee giften van f 25,— via Ds. Slagboom ontvangen, daarvoor weer onze hartelijke dank, waar wij aan toevoegen: met voortdurende aanbeveling. Nog steeds is er gelegenheid tot betalen van het abonnementsgeld voor de 2e jaargang, laat niemand achterblijven, wat de hoge kosten kan besparen, die verbonden zijn aan aanbidding van kwitanties door de P.T.T. Wij blijven belangstellend uitzien. Ons gironummer is 704350 t.n.v. de administrateur, Bewaar het Pand, v. Eeghenstraat 14, Alphen a/d Rijn. v.d. L.

leven. Men wordt er door opgetrokken naar de Heere, wanneer de Heere er in mee komt. Men krijgt er een verlangen door naar de Heere. Paulus, een man van veel wederwaardigheden, zeide: Ontbonden en met Christus te wezen, dat is zeer verreweg het beste. En Asaf zeide: Wie heb ik nevens U in de hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde. Bezwijkt dan mijn vlees en hart, zo is God de Rotssteen mijns harten en mijn deel in eeuwigheid.

Alle dingen werken mede ten goede. Tenslotte komt de dood. Die verschrikkelijke dood. Werkt die ook mede ten goede? Ja! Want de dood is voor Gods kinderen geen betaling voor de zondemaar een afsterving van de zonde en een doorgang tot het eeuwige leven. Degenen die God liefhebben worden dan volkomen verlost. Hier zijn er nog zoveel dingen waardoor de liefde als 't ware geremd wordt. Die remmen zullen er dan niet meer zijn. Men mag en kan en zal dan eeuwig doen wat men hier wel wilde doch zo menigmaal niet kon. Men zal dan eeuwig, ongestoord, God liefhebben, bovenal. Men zal dan eeuwig God grootmaken, ook hierom, dat Hij alle dingen heeft doen medewerken ten goede.

Hoe groot is 't goed dat Gij wilt geven,
Hem wiens oprechte geest,
Op U vertrouwt, U vreest.

Een groot goed heeft de kerk te wachten. En dat niet omdat zij God hebben liefgehad. Neen dan zou er in het schepsel geëindigd worden. En dat wil Paulus, die zo goed geleerd had wat vrije genade was, tot geen prijs. En daarom schrijft hij er achter: namelijk degenen die naar Zijn voornemen geroepen zijn. Hij eindigt hier in het eeuwig voornemen Gods, in Gods verkiezende liefde. God begint daarmee. Paulus en de ganse kerk eindigt daarin. Men wordt uiteindelijk zalig, omdat God het van eeuwigheid af gewild heeft. Daarom: Door U, door U alleen, om het eeuwig welbehagen.

Geliefde lezer, is dit ook uw troost? Bedenk: Buiten God is het nergens te vinden. Buiten God is het overal: de dood! Alleen degenen die God liefhebben, werken alle dingen mede ten goede. Wij weten..... Vertrouwt elkander met deze woorden.

Ds. v.d. Ent

Vanuit het ziekenhuis

Nog steeds ligt Ds. G. Blom te Leerdam in het ziekenhuis. Dinsdag 13 juni werd hij daar voor de tweede maal met een goed verloop geopereerd.

Tot hiertoe maakt onze trouwe ambtsbroeder het redelijk wel. De Heere heeft hem in deze zware beproeving gesterkt en vertroost met het licht van Zijn vriendelijk aangezicht. Zó dat het voor zijn hart niet een zware, doch een lichte verdrukking is. Zelfs mocht het voor hem worden een roemen in de zoetheit van Gods liefde en in de vastigheid van Zijn trouw. En dat is zijn huis, zijn gemeente en vrienden tot blijdschap.

Tot voorbereiding om deze weg van harte te aanvaarden werd de stem des Heeren gehoord in het zuizen van een zachte stilte. Op het Goddelijk vragen of de Heere hem wel boven alles dierbaar zou zijn als zijn pad eens kwam te lopen door de diepte,

mocht hij hartelijk ja zeggen. Ja, Heere Gij zijt mij boven alles dierbaar.

Maar toen de weg der beproeving kwam, was het zijn bede gesterkt te mogen worden bij de gedurigheid door de genade des Heeren, om hetgeen hij in zijn gemoed kwam te aanvaarden te mogen beleven. En dat heeft de Heere hem vanuit Zijn nederbuigende goedheid tot hiertoe geschonken, zodat hij niets van de weg af zou willen hebben.

Maar nu moet Ds. Blom nog tweemaal geopereerd worden. Toen Petrus in de gevangenis sliep met een kinderlijk vertrouwen op de Heere, ging een gedurig gebed voor hem op vanuit de gemeente tot God. En dat was Ds. Blom tot sterkte vanuit de gemeente van Meerkerk. Laat ons dan gelijk als deze gemeente met en voor Ds. Blom volharden in het gebed.

R. Kok

De Pelgrimsreis is voor Oud en Jong

32

Naar het Woord des Heeren hebben wij de gemeenschap der heiligen biddende te zoeken en kinderlijk te onderhouden tot wasdom van het geestelijk leven. Koningskinderen ontmoeten elkander tot onderhouding en versterking van de band der liefde in het paleis van des Heeren heerlijkheid.

Door te wandelen in het licht van Gods vriendelijk aangezicht ontmoeten de kinderen des lichts elkander in Zijn licht om van Hem te getuigen: „Indien wij in het licht wandelen gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander”. En zo wassen wij op in de genade en kennis van onze Heeren en Zaligmaker Jezus Christus.

Al wordt deze innige geloofsgemeenschap onderhouden in een klein huisje of in een oud schuurtje, het verandert in een paleis vanwege de heerlijkheid des Heeren die daarin gevonden wordt.

In deze wonderlijke gemeenschapszin zoeken en ontmoeten de oprechten elkander als bedelaars aan de troon der genade. Ze willen ook niets voor elkander verbergen, spreken van al hun hebben en houden, goed en kwaad. Bedelaars weten elkander te waarderen. Zij kunnen met elkander spreken zoals zij dat met niemand anders kunnen, want zij worden niet door een ieder verstaan en dat kan ook niet. Want zij leven een afzonderlijk leven. Weten verschillende gewoonten en geheimen meesterlijk te bewaren. En als vanzelf heeft de één meer verstand van bedelen dan de ander. Een bedelaar die al grommend en brommend zijn leven slijt, komt maar nauwelijks aan de kost. Wie daarentegen vriendelijk en welwillend is, heeft het nog zo slecht niet. En zo gaat het ook met de geestelijke bedelaars. Door te leven bij Gods goedertierenheden, leven we in het besef van onze onwaardigheid, hebben wij grote vrijmoedigheid in het komen tot de Heere en in het smeken om ontferming.

In deze geloofsgemeenschap met de Heere en Zijn volk wordt de geestelijke familieband steeds inniger. Denk maar aan David en Jonathan, hoe innig zij in en door de Heere aan elkander verbonden waren. En dat was tot sterkte in de strijd.

Maar Lot kwam tot grote schade van het geestelijk leven steeds verder van Abraham af te wijken. En zie, zijn geslacht is ondergegaan in de duisternis van het heidendom. Door te verslappen in de onderhouding van de gemeenschap der heiligen, zakken we altijd af naar de wereld.

Waakzaamheid neemt in de onderhouding van de gemeenschap der heiligen de eerste plaats in. De Heere wil dat wij waken en bidden vanwege de gevaren die ons omringen. Van alle kanten loert de vijand op ons, om ons af te trekken van de Heere en van Zijn wegen. Hier staat niet het genot, maar de veiligheid van de reizigers naar Sion op de voorgrond. Het waakzaam zijn geldt niet

alleen de portier, doch al de bewoners van het paleis; ze beloven in alles tegenover elkander waakzaam te zijn. Staat u wakende en biddende tegenover uw eigen ziel en zaligheid, dan bent u dat ook ten opzichte van anderen. De Pelgrim werd op zijn reis, al was het met vallen en opstaan, waakzaam bevonden.

Vermanend en onderwijzend stond hij tegenover de reizigers die niet echt en recht werkzaam waren met de dingen der eeuwigheid. Waakzaam staat de portier tegenover de reizigers, die met vleselijke oogmerken zoeken opgenomen te worden in het Paleis Liefelijkheid. Deze vorstelijke woning wordt niet in stand gehouden om hypocrietten te kweken, een geslacht dat niet de minste behoefte heeft aan de onderhouding van de gemeenschap der heiligen.

Waakzaam handelt niet vanuit de hoogte op een meesterachtige wijze met de Pelgrim. We hebben hem in niet één opzicht te beschouwen als een godsdienstige keurmeester, die anderen afkeurt om zichzelf te verheffen. Zulke mensen keuren nooit iets af in zichzelf. Wat zij doen is altijd goed.

Van zulke mensen is de Pelgrim onderscheiden. Hij heeft veel, en zelfs heel veel af te keuren in zijn persoonlijk leven. Maar Gode zij dank, de arme man is in de beproeving van zijn geloof staande gebleven en niet op de vlucht geslagen.

Gelijk vertrouwen de grond is voor een gezonde samenleving in het natuurlijke leven, is vertrouwen in elkanders genadeleven de grond van de gemeenschap der heiligen. Er moet een innerlijke vlakte zijn om van hart tot hart met elkander te kunnen spreken. Laten wij elkander beproeven in staat en stand omtrent het geestelijk leven. De Pelgrim was bereid getuigenis te geven van zijn komen uit de staat der ellende tot de staat der genade. En te spreken van zijn standelijk leven in de oefeningen van het geloof. Hij was bereid tot verantwoording van zijn hoop op de Heere aan al de huisgenoten des geloofs.

„Wel”, zo sprak Waakzaam, „ik zal één der maagden laten roepen, die u, indien de redenen, die gij voor uw komst opgeeft, haar bevredigen, bij de overige familie zal brengen overeenkomstig de regelen van dit huis”.

’t Hart van al de maagden is vervuld met waakzaamheid en dat zal van hoofd tot hoofd steeds meer diepgang bekomen in het vragen naar zijn innerlijk leven.

De portier trok nu aan een schel en weldra verscheen er een deftige, schone vrouw, genaamd Bescheidenheid, die vroeg waarom men haar had geroepen. Met de vraag: „Waarom men haar had geroepen”, geeft Bescheidenheid te kennen, dat zij terstond op het doel der zaak wenst in te gaan. En dat is de onderhouding van de gemeenschap der heiligen. „Deze man”, zo vangt de portier aan, „is op reis van de stad Verderf naar de berg Sion; maar daar hij vermoeid is en door

de duisternis is overvallen, verzocht hij mij hier de nacht te mogen doorbrengen. Ik zeide dus, dat ik u zou roepen, en dat, als gij met hem gesproken hebt, gij zoudt handelen overeenkomstig de gewoonten van dit huis”.

Met de bescheidenheid van het geloof heeft Bescheidenheid met de Pelgrim gesproken. Zij stond niet boven hem, sprak niet met hem uit de hoogte, zij stond met al de liefde van haar hart naast hem om hem te dienen. Bescheidenheid hoorde de Pelgrim in het spreken van zijn reis en naam glimlachend aan, maar de tranen stonden haar in de ogen. ’t Werd even stil, daar het hart vervuld was met een stille verwondering, in het ontvangen van elkander als uit de hand des Heeren. Nooit zal die eerste ontmoeting in de gemeenschap der heiligen vergeten worden. Die band van innige liefde is door de Heere gelegd in het hart.

Na een poos zeide Bescheidenheid: „Ik zal één of twee leden der familie roepen”. Zij ging nu heen en riep Voorzichtigheid, Godsvrucht en Liefde. Toen dezen enige woorden met hem gewisseld hadden, brachten zij hem in de huiselijke kring. De meeste leden van het huisgezin kwamen hem reeds op de drempel tegemoet, en zeiden: „Kom in, gij gezegende des Heeren; dit huis is gebouwd door de Heere des heuvels met het doel zulke pelgrims binnen te laten”. Hij boog het hoofd en volgde hen naar binnen. Zodra hij binnen was en hem een zetel was aangeboden, gaven zij hem te drinken en men besloot de tijd, die nog verlopen moest vóór het avondeten, te gebruiken, om een afzonderlijk onderhoud te hebben met de Pelgrim ten einde die tijd zo nuttig mogelijk te besteden.

Hier wordt de tijd nuttig besteed in het doen van goede werken. De Heere wil dat Zijn kinderen „weldadig zijn, rijk worden in goede werken, gaarne mededeelzaam zijn en gemeenzaam; leggende zichzelf weg tot een schat, een goed fundament tegen het toekomstige, opdat zij het eeuwige leven verkrijgen mogen”.
A.

R. Kok

OP DE WACHTTOREN

Israël en de wereldgeschiedenis.

Een schok ging er door heel de wereld toen het bericht doorkwam van de oorlog tussen Israël en de Arabischelanden. De naam Israël wordt op eenmaal overal genoemd, ieder is ook verbaasd, dat een klein land, met ongeveer twee miljoen inwoners, zich zó verzetten kan tegen een veelheid van Arabischelanden, met een inwonertal van 50 miljoen inwoners. Israël blijkt ook nu een wondervolk te zijn! Terecht heeft eens iemand gezegd dat Israël is: Gods wonderteken in heel de wereldgeschiedenis. In heel de wereldgeschiedenis zien wij de lijn, die de richting aangeeft tot de komst van het Koninkrijk Gods, en dat is: éerst het vleselijk Israël, daarna het geestelijk Israël, en tenslotte de saambundeling van beiden tot de éne kudde onder de ene Herder Israëls.

’t Is van betekenis bij de gang der wereldgeschiedenis niet alleen te letten op het geestelijk Israël, maar ook op het vleselijk Israël. Gods raad moet eerst met het vleselijk Israël ten einde worden gebracht, en daarna zal pas het einde der wereld kunnen komen.

In dit licht is ook van betekenis de strijd, die thans weer is uitgebroken. Ook nu zien wij weer in vervulling gaan wat staat in Zacharia 12 : 3: „En het zal te dien dage geschieden, dat Ik Jeruzalem stellen zal tot een lastige steen alle volken”.

Dit woord is vervuld in het verleden. Dit woord gaat in vervulling ook in het heden. De achtergronden van deze strijd liggen dieper dan dat wij mensen ze vaak zien.

Gods raad moet in Israël vervuld worden, en dan zien wij achter al dat woelen der volkeren, de oude haat van Ismaël tegen Izak, van Ezau tegen Jacob; kortom dan zien wij achter al die strijd, de eigenlijke strijd van het rijk der duisternis tegen het rijk des lichts. Die strijd komt trouwens tot openbaring alle eeuwen door, ook bij het geestelijk Israël. Is de kerk in het verleden dan niet vervolgd? Wordt de kerk in het heden dan niet vervolgd?

Denk eens aan Spanje, aan Hongarije, aan al die landen achter het ijzeren gordijn! Geldt dan ook thans niet het woord der Schrift, dat allen die godzalig willen leven vervolgd zullen worden? Komt dat niet openbaar zelfs in de kerk zelf, en dan op de fabriek, op het kantoor, in de werkplaats?

Israël, én in vleselijke zin, én in geestelijke zin, blijft een lastige steen alle volken. In de wereld — zo geldt voor heel de kerk — zult gij verdrukking hebben! En naarmate de toekomst des Heeren genaakt, zal ook in vervulling gaan: gij zult gehaat worden door alle volken! Straks zal het niet meer zijn een oorlog van volk tegen volk, maar een oorlog van alle volken tegen de kerk! Het oorlogsdoel zal straks niet meer zijn het bevredigen van territoriale wensen of de beëindiging van een bepaald regiem, maar zeer bepaald de vernietiging der kerk! Dan zal ook in vervulling gaan wat we lezen in Openb. 20:7-9a: „En wanneer de duizend jaren zullen geëindigd zijn, zal de satan uit zijn gevangenis ontbonden worden. En hij zal uitgaan om de volken te verleiden, die in de vier hoeken der aarde zijn, de Gog en de Magog, om hen te vergaderen tot de krijg, welker getal is als het zand aan de zee. En ze zijn opgekomen op de breedte der aarde, en omringden de legerplaatsen der heiligen, en de geliefde stad”. Dan vooral zal blijken dat Jeruzalem is een lastige steen alle volken.

Israël en de verkiezing.

Door heel de wereldsgeschiedenis heen heeft Israël een zware lijdensweg moeten gaan. Onder het Oude Testament zien wij zelfs het lijden van Christus in dat volk gesymboliseerd! De Christus der belofte werd in dat volk gevonden! Vandaar dat lijden, vandaar het bedoelen der volken Israël uit te roeien. De belofte Gods mocht niet worden vervuld. O zeker, Israël heeft ook veel moeten lijden om eigen zonden. Denk maar aan de Babylonische ballingschap. Denk maar aan de ballingschap over heel de aarde. Maar..... tot op de dag van vandaag geldt toch het woord: „want de Heere zal Sion nog troosten en Hij zal Jeruzalem nog verkiezen”. Daar ligt een band, die van Gods kant onverbreekbaar is, en dat is de band der verkiezing! Vandaar dat de apostel Paulus zegt: „Heeft God Zijn volk verstoten? Dat zij verre”. „Alzo is er dan ook in deze tegenwoordige tijd een overblijfsel, naar de verkiezing der genade”.

In deze verkiezende liefde Gods, ligt dan ook Israëls geestelijke toekomst.

Ezechiël 37 bevat in dit verband een rijke profetie.

„Ziet!” zo zegt de Heere, „Ik zal uw graven openen, en zal u uit uw graven doen opkomen, o Mijn volk! en Ik zal u brengen in het land Israëls”.

Is deze belofte vervuld bij de terugkeer uit Babel, deze belofte zal ook vervuld worden bij de terugkeer uit het Babel der wereld!

Van betekenis is in dit verband dat Israël weer in eigen land zich heeft verzameld. Dat de zelfstandige staat Israël is uitgeroepen. Dat de oude taal, het Hebreeuws, weer nieuw leven is in geblazen. Hoe heeft ons dat verwonderd, toen wij vorig jaar in Israël zijn geweest. Gods bemoeienissen met Israël hebben wij daar duidelijk ontdekt.

Geven wij daarom acht op wat er thans gebeurt. Welke menselijke factoren in deze oorlog ook een rol mogen spelen, deze oorlog vloeit ook voort uit de raad Gods. Toen Zacharia zijn laatste nachtgezicht ontving, zag hij vier wagens die uitgingen van tussen twee bergen, en die bergen waren bergen van koper. Die koperen bergen willen ons herinneren aan de vastheid van Gods eeuwige raad. Mijn raad zal bestaan, zegt de Heere, en Ik zal al mijn welbehagen doen!

Israël en de toekomst.

Hoe de strijd zal aflopen is ons onbekend. Opvallend zijn voorlopig de snelle overwinningen van een klein volk. Is door alle eeuwen heen bevestigd, dat Jeruzalem een lastige steen zou zijn voor alle volken, 't is ook door alle eeuwen heen bevestigd: „allen, die zich daarmee beladen, zullen gewisselijk doorsneden

worden”, d.w.z. alleen die deze steen denken weg te kunnen werken, zullen zich aan deze steen vertillen, en zelf gedood worden!

Denk maar eens aan al die volken, die zich aan deze steen vertild hebben.

Het oude Egypte heeft zich aan deze steen vertild, Babel heeft zich aan deze steen vertild, en het tegenwoordige Egypte zal zich ook aan deze steen vertillen.

Zullen al de volkeren der aarde zich eenmaal op deze steen, het vleselijk en geestelijk Israël werpen, zij zullen allen gedood worden, en Dan lees ik weer wat staat in Openb. 20:9b en 10: „En er kwam vuur neder van God uit de hemel, en heeft hen verslonden. En de duivel, die hen verleidde, werd geworpen in de poel des vuurs en sulfer, alwaar het beest en de valse profeet zijn, en zij zullen gepijnigd worden dag en nacht in alle eeuwigheid”. De verzekering daarvan vinden wij in het woord der Schrift: Ziet, Ik leg in Sion een uitersten hoeksteen, Die uitverkoren en dierbaar is, en Die in Hem gelooft zal niet beschaamd worden.

Dit alleen garandeert de toekomst ook van het vleselijk Israël, het geloof namelijk in de Messias, door de bouwlieden wel verworpen, maar door God ten hoofd des hoeks gelegd. Bidden wij daarom niet alleen om Israëls nationaal herstel, maar vooral om Israëls geestelijk herstel. Dat het deksel van het aangezicht en van het hart worde weggenomen, en in vereniging met het geestelijk Israël de belijdenis moge beleven: En onze Koning is van Israëls God gegeven. Deze Koning hebben wij gemeenschappelijk lief omdat Hij ons eerst heeft liefgehad.

M. Baan

DE SCHAT DER KERK

3

De Heere leeft..... en daarom gezagserkenning.

De strijd op de berg Karmel ging om deze zaak: welke God leeft: Baäl of Jehovah. Elia had gezegd: de God, Die door vuur antwoorden zal, Die zal God zijn”.

De uitslag van de strijd is ons bekend. Baäl blijkt dood te zijn en Jehovah leeft. Hij is de levende God. Het vuur des Heeren verteerde de offerstukken. Zelfs het water verdween. Alles werd een prooi van het hemelvuur. Als de Israëlieten het neervallen van het hemelvuur zien, vallen zij zelf ook neer en moeten ze belijden: De Heere is God. De Heere is God.

Jehovah is geen dode God. Hij is niet dood. In onze tijd wordt vernomen dat God dood is. Dit is niet voor de eerste maal in de historie. Ook was de wijsgeer Nietzsche niet de eerste, die tot de uitspraak kwam: God is een fictie. Een verbeelding zonder werkelijkheid. In de Bijbel staat; de dwaas zegt in zijn hart: er is geen God. God bestaat niet. Hij is dood. In onze tijd zijn het niet slechts de atheïsten, de goddelozen, die zeggen, dat God er niet is. Er zijn theologen, die dit beweren. Men bedoelt met de leus: „God is dood” te stellen dat de hele voorstelling van God, zoals wij die in de Bijbel menen te vinden, als een afgedane zaak moet worden beschouwd. Wetenschap en techniek hebben God onmogelijk of onnodig gemaakt. De wetenschap geeft de verklaring van de wereld, van het ontstaan van het leven en in het bijzonder van de mens. Alles is gevormd in de weg van de geleidelijke ontwikkeling en er komt geen God aan te pas.

De wetenschap is zover gevorderd, dat we niet meer aan de God van de Bijbel kunnen geloven. Er zijn ook bewijzen, zo meent men, dat het Gods bestaan ontkend kan worden. De ruimtevaarders zijn op hun tocht God niet tegengekomen. God is dood. Met wat het „oude Boek” ons leert, hebben we afgedaan. Dat was traditie, maar geen werkelijkheid. Het strijdt zelfs met de werkelijkheid. De mens weet het! De mens stelt vast wat de werkelijkheid is en wat aanvaard kan worden. Is God dan werkelijk dood? Is het voorgeslacht bedrogen uitgekomen en zullen wij het ook? Neen! Nogmaals, neen! De God van de Bijbel is de levende God. Hij is, Die Hij was, en Hij

zal morgen Dezelfde zijn. We belijden met Mozes: „Eer de bergen geboren waren en Gij de aarde en de wereld voortgebracht had, ja van eeuwigheid tot eeuwigheid zijt Gij God. Hij leeft! We zien het in de natuur en in de genade. Wie God op de aarde niet ontmoet, zal Hem ook in de ruimte niet tegenkomen. God is in de hemel en op de aarde. De mens, die belijdt: „Gelijk een hert schreeuwt naar de waterstromen, alzo schreeuwt mijn ziel tot U, o God, mijn ziel dorst naar God, naar de levende God”, ontmoet God. Leert Hem kennen in Zijn liefde en genade. In het vaste vertrouwen en met een verheugd gemoed wordt dan beleden: Ik geloof in God de Vader, de Almachtige, Schepper van hemel en aarde. Door datzelfde geloof onderwerpt men zich ook aan het Woord van God. Geloof men dat de Bijbel is het Woord van God. Tegen dit geloof komt in onze tijd veel op. Men wil het zelfs vernietigen. Een dik vraagteken wordt gezet achter de historische betrouwbaarheid van de Bijbel. Men legt er in onze tijd de nadruk op, dat men de Bijbel niet moet zien als een boek waarin feiten beschreven worden, die beslist gebeurd moeten zijn. De eerste elf hoofdstukken van de Bijbe worden als historisch afgeschreven. Bij Abraham begint de geschiedenis. Het is te vatten, dat veront-rusten opmerken: waar blijven we als men op de ingeslagen weg verder zal gaan? Want men kan het probleem van het Schriftgezag niet localiseren en beperken tot de eerste hoofdstukken van de Bijbel. Als wij niet blijven buigen voor het absolute gezag van de Heilige Schrift, dan is er voor ons en onze kinderen geen dageraad meer.

Maar zou iemand kunnen opmerken, moeten we nu algeheel het resultaat van der mensen onderzoek en denken verwerpen? Beslist niet! We moeten met de wetenschap rekening houden en onze winst doen, mits het niet in strijd is met het Woord van God. Nimmer mogen we aan de wetenschap vragen wat we van de Bijbel mogen geloven. Gaan we die weg, dan blijft er op den duur geen Woord van God meer over. De wetenschap heeft ook heden te aanvaarden wat de Heilige Schrift als het Woord van God zegt. Aan Gods Woord is het eerste en laatste woord op alle terrein van het leven. Zullen er dan geen vragen blijven? Zeker. Maar men zal dan nimmer tot de stelling komen dat er een conflict is tussen de Bijbel en de resultaten van de wetenschap. Iemand heeft eens terecht geschreven: „wanneer wij de Bijbel goed exegetiseren en wanneer we in de wetenschap niet meer beweren dan we verantwoord kunnen, zal het telkens blijken, niet alleen dat er geen conflict is tussen de waarheid van Gods Woord en de wetenschappelijk vaststaande feiten, maar zal de wetenschap op verrassende wijze, ook positief de waarheid van de Schrift bevestigen”. God wordt dan ook groot, ja steeds groter voor ons. De God van de Schrift. Van harte wordt dan ook beleden: „door het geloof verstaan wij, dat de wereld door het Woord Gods is toebereid, alzo dat de dingen, die men ziet, niet geworden zijn uit dingen, die gezien worden”. Het waarachtige geloof onderwerpt zich aan het Woord van God en verheugt zich in de daden van God. Wie dat geloof bezit houdt alles voor waar en waarachtig, wat God in Zijn Woord zegt. Men gaat uit van het Goddelijk gezag van de Heilige Schrift. Spurgeon schrijft: „wij hebben in onze dagen een groot aantal mensen, die kritiek oefenen op de Bijbel. Zij schrikken voor niets terug. Hun scalpeeren ontleedmes snijdt alles door. Zij zijn de rechters in plaats van de Bijbel, en deze wordt voorgoed onttroond. Ik wens niets liever dan te zitten aan de voeten des Heeren in de Heilige Schrift. Ik geloof niet, dat er tussen de eerste en de laatste bladzijde in enig opzicht een fout in de Bijbel is, noch op historisch, of enig ander gebied. Ik wil alles geloven wat de Schrift zegt en het gelovende houden voor het Woord van God, want wanneer niet alles er in waar is, is de Bijbel me geen cent waard”. Dat de erkenning van het Goddelijk gezag van het Woord onder ons blijve en wel door het geloof. Daar komt het op aan. Dit is dringend noodzakelijk. Het is onmisbaar voor leven en sterven. De Heilige Geest bewerkte ons aller

hart daartoe. Dan ligt de laatste grond van ons geloof niet in onze bekering of bevinding, maar in het Woord des Heeren. Wanneer dan eenmaal ons alles ontvalt, mogen we de hand op Gods Woord leggen en kunnen we aanwijzen of getuigen wat ons leven was en wat onze hoop is. Een stervende kon niet meer antwoorden op de vraag hoe zijn ziel gesteld was. Hij maakte duidelijk, dat door hem een Bijbel begeerd werd. Toen sloeg hij Romeinen 8 op en legde zijn vinger bij vers 37 „maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem, Die ons liefgehad heeft”. Rijk is het als men zo kan heengaan. Het sterven verzegelt dan het leven.

M. C. Tanis

Naar de CATECHISATIE

27

Gods eigenschappen (vervolg)

Tegen de theologische indeling „mededeelbaar” en „mededeelbare” eigenschappen Gods heeft men bezwaren geopperd als zou zij niet vrij zijn van schoolse speculatie. In onze vorige les hebben wij reeds opgemerkt, dat we bij deze indeling volstrekt niet mogen zien als een deling van de Goddelijke eigenschappen, omdat al Gods chappen, zoals zij in God Zelf zijn, volmaakt Goddelijk, dus on-deelbaar en on-mededeelbaar zijn.

Wanneer we ons aan de oude indeling willen houden, moeten we dus deze zien als een onderscheiding in Gods eigenschappen, waarbij zo klaar in 't licht gesteld wordt, wat God is en hoe Hij is in Zijn Wezen, als boven al het schepsel verheven.

We willen nu eerst bespreken: Gods on-mededeelbare eigenschappen.

We kunnen deze samenvatten in Gods:

1. onafhankelijkheid
2. eenvoudigheid
3. eeuwigheid
4. alomtegenwoordigheid
5. onveranderlijkheid

1. Gods ONAFHANKELIJKHEID.

Deze deugd of volmaaktheid Gods houdt in, dat God van niemand en niets afhankelijk is; dat Hij is en bestaat door Zichzelf en van Zichzelf. „En wordt ook van mensenhanden niet gediend als iets behoevende”. Hand. 17 : 25a.

Maar God heeft toch alles geschapen om verheerlijkt te worden? Wijst dit niet op afhankelijkheid? Neen, want God had de schepping niet NODIG om verheerlijkt te worden. God verheerlijkte ZICH in ZICHZELF. Dat God alles heeft geschapen, was enkel uit goedheid, vrije goedheid.

God is de ONAFHANKELIJKE omdat Hij niemand boven Zich heeft. Daarom is Hij ook de Soevereine God, de Vrijmachtige. „Onze God is toch in de hemel, Hij doet al wat Hem behaagt”. Ps. 115 : 3. Gods vrijmacht komt alleraanbiddelijkst uit in Zijn verkiezende liefde.

Daartegenover is elk schepsel afhankelijk. Allereerst van de Schepper Zelf. „Alzo Hijzelf allen het leven en de adem en alle dingen geeft”! Hand. 17 : 25b. En naar Gods onderhoudende voorzienigheid, wat namelijk de MIDDELLIJKE onderhouding betreft, is elk schepsel onderling van elkaar afhankelijk. De zonde heeft echter in dit onderlinge gemeenschapsverband een ernstige breuk geslagen en daarin gebracht: haat, afgunst, zelfzucht enz. Het „ben ik mijns broeders hoeder?” doet zich dagelijks gelden.

Ware er niet Gods algemene goedheid tot stufing van de doorwerkende kracht van de vloek der zonde, geen samenleving zou mogelijk zijn.

Alleen de bijzondere genade neemt de vloek der zonde weg door Christus. Wederbafende genade verbindt aan God en aan Zijn wet, die een liefde-wet wordt. Dan wordt de diepe afhankelijkheid van de Heere tot alles gekend en beleefd.

„Zonder Mij kunt gij niets doen”. Zeer profijtelijk en Godeverheerlijkend is het afhankelijkheidsleven van Gods kinderen, wanneer zij dit mogen beoefenen. Kent u dit ook?

2. Gods EENVOUDIGHEID

Deze deugd van God wil zeggen, dat God een één-voudig Wezen is, namelijk, dat Hij zonder samenstelling van delen is. Al het geschapene is wel samengesteld.

Reeds hebben we opgemerkt, dat we onze verdeling van Gods eigenschappen niet mogen zien als een deling. Zo is het ook ten opzichte van de eigenschappen Gods elk afzonderlijk. God is barmhartig, maar Hij is ook rechtvaardig.

Maar hebben we hiervan toch een juiste voorstelling.

Velen hebben deze gedachte: God is ook wel rechtvaardig, maar Hij is toch veel meer „liefde”. Of omgekeerd: ja, God is wel liefde, maar Hij is toch overwegend „rechtvaardig”. Maar, zulks te stellen en te denken is een „gedeelde God”.

Gods gehele wezen is „liefde” en TEGELIJK is Gods gehele Wezen „rechtvaardig”, beide tegelijk voor 100 pct., met eerbied gezegd. Er kan dus van geen enkele tegenstrijdigheid sprake zijn.

Wij hebben allen tegen GOD gezondigd, dat is: tegen al Zijn deugden. En nooit kan God Zijn liefde bewijzen ten koste van Zijn rechtvaardigheid!

Maar nu leert de Heer Zijn volk, dat het toch zalig kan worden met handhaving van al Zijn deugden of volmaakheden. Dit heilsmysterie is echter alleen te verklaren uit het volbrachte werk van Christus. Door Hem is genade „inrecht” verheerlijkt. D.w.z. God kan genade geven zonder krenking van Zijn rechtvaardigheid. Rijk en kostelijk stuk, wanneer dit mag worden beleefd door het geloof!

Door al Uw deugden aangespoord,
hebt Gij Uw Woord en trouw verheven.

Nog één zaak. Er is wel een „meerdere” of „mindere” uitlating van Gods eigenschappen. Doch hierover hopen wij iets te zeggen bij de ALOMTEGENWOORDIGHEID Gods. We kunnen dan beter eerst deze deugd bespreken in een volgende les, voor wij de „eeuwigheid” Gods behandelen.

R'dam-W.

vL.

Boekbespreking

NEERLANDS PLICHT EN VOORBEELD VAN DE REFORMATIE DER KERK, voorgesteld in twee predikanten door Jacobus Koelman. Uitgave van W. A. de Groot te Goudriaan.

Het betreft hier een her-uitgave. Wanneer het werkje voor het eerst verscheen, blijkt niet. Het moet wel in het laatst van het leven van Koelman zijn geweest, want op blz. 49 wordt o.a. het jaartal 1682 genoemd. Koelman was toen al lang geen predikant te Sluis meer. Daarom is het onderschrift: Dienaar van den Heere Jezus in Zijne gemeente te Sluis in Vlaanderen, niet juist. Dit werkje legt getuigenis af van zijn strijdvaardige geest. Hij neemt zijn uitgangspunt in Ezra 7 : 23. Hij geeft zelf een samenvatting op blz. 14/15: Doch ik zal meest alles bevatten en verhandelen in deze ene leer. Dat in een tijd, wanneer Gods huis, Gods kerk, Gods dienst door zonden van nalating en bedrijf zeer verdorven is, alle belijders, voorgangers en anderen, overheden en onderdanen, leraars en opzieners, huisvaders en huismoeders, en alle bijzondere Christenen in hun standplaats, tot voorkoming en afwending van Gods toorn, vlijtiglijk alles moeten doen tot Reformatie en reiniging van Gods huis en kerk en dienst, hetwelk is naar het gebod van den God des hemels.

Er staat veel in, wat ook nu nog zo gezegd kan worden. De preken moeten we echter zien in het licht van de tijd, waarin zij gehouden zijn en van de prediker, die ze gehouden heeft. We kunnen niet met alles instemmen. Er zijn persoonlijke gevoelens bij. Koelman was erg tegen de formulieren en tegen de invloed van de overheid in de kerk. Hij wil de orgels uit de kerken, blz. 36, punt 2 (moet zijn 9). Hij keert zich tegen gezangen, maar ook tegen de psalmen van Datheen, blz. 24 en 36, onder 10. Op blz. 45 noemt Koelman verschillende zonden, om welke de Heere een kerk dreigt te verlaten: grove onwetendheid, onvruchtbaarheid onder het Evangelie, enz. Het werkje heeft een omvang van 56 blz. en kost ingenaaid f 2,50.

OP DEZE PETRA. Uitgeverij Pieters, Oostburg. Dit geschrift bevat Hervormingstoespraken van Ds. J. Hovius, Ned. Herv. predikant, Ds. D. Slagboom, Chr. Geref. predikant, en Ds. D. Hakkenberg, predikant Geref. Gemeente, allen te Dordrecht, met een voorwoord van J. R. van Oordt, landelijke sekretaris van de Stichting

Spaanse Evangelische Zending. Detoespraken gaan over het fundament, het geschenk en de bewaring der Reformatie en zijn zeer principieel van inhoud. Het is dit jaar 450 jaar geleden, dat de Reformatie begon. Velen zien de betekenis daarvan niet meer in deze tijd van vervlakking. Daarom is er stellig voor een uitgave als deze plaats. De uitgave is te danken aan het initiatief van het comité Dordrecht van de Stichting Spaanse Evangelische Zending, secretariaat: Wiardi Beekmanplantsoen 15, Dordrecht. De netto-opbrengst komt de zendingsarbeid in Spanje ten goede.

Het werkje kost f 1,50 incl. porto en is te verkrijgen bij de Uitgever, de erkende boekhandel en de Stichting Spaanse Evangelische Zending: Eerste Hogeweg 39, Zeist.

STEMMEN UIT GENEVE van Johannes Calvijn, deel I. Uitgave van de Gereformeerde Bibliotheek te Meeuwen (N.Br.).

Deze Gereformeerde Bibliotheek werd opgericht op 1 juli 1966 en heeft ten doel om de geestelijke nalatenschap van Calvijn in onze taal uit te geven, opdat het werk van deze hervormer meer bekendheid zou krijgen onder ons volk. Dit is de eerste bundel. Zij bevat een inleiding op het boek Genesis en 4 preken over de rechtvaardigmaking n.a.v. Genesis 15 : 4 t/m 7.

Het is onnodig dit werk aan te bevelen. We leren al in deze eerste bundel Calvijn kennen. Het werk wordt keurig uitgegeven. Wel is naar onze mening de bladspiegel wat groot. Ook zijn er hier en daar drukfouten blijven zitten. Zo lezen we b.v. op blz. 38: dat God ons zo vernieuwt dat wij Engelsen zijn, in plaats van Engelen.

Het werk kost f 2,50 en is te verkrijgen bij de Gereformeerde Bibliotheek te Meeuwen (N.Br.). Nieuwe bundels zullen volgen, wanneer er weer voldoende geld in kas is.

Een Bloed-getuige Christi. Uitgave van Lindbergs Boekhandel te Rotterdam.

Op de voorpagina staat nog vermeld: Leven en sterven van de gezegende martelaar Mr. John Bradford, met enkele van zijn laatste brieven, getrouwelijk uit het Engels vertaald door Dr. J. v.d. Haar, Herv. pred. te St. Maartensdijk.

Het boekje van ruim 60 blz. is samengesteld uit de geschriften van Mr. Bradford. Deze was één van de zeer vele martelaren, die onder de bloedige Maria, Koningin van Engeland, hun leven voor de zaak van hun Meester op het schavot mochten geven, en wel in 1555. Aan zijn einde ging een langdurige evangenschap vooraf. Dat was een rijk gezegende periode. Met zijn brieven uit de cel heeft hij meer „kwaad” gesticht dan door zijn preken, aldus zijn vijanden. De geschriften van Bradford zijn door welhaast alle Engelse oudvaders als omstrijd geprezen. Zijn werk is uitgegeven in twee delen.

Het bovenstaande ontleen wij aan het: ter inleiding. Het boekje bevat een levensbeschrijving en dan enkele van zijn brieven, nog een brief aan Bradford en tenslotte een gebed.

Het boekje is zeer lezenswaard.

Aan Sukey Harley, die de vorige eeuw leefde en van wie een gedenkschrift verschenen is, werd eens een brief van Bradford voorgelezen, die als volgt begint: Hoe zou God in de hemel de tranen van uw ogen afwissen, als gij op aarde nooit tranen geschied had? Hoe zou de hemel een plaats van rust zijn, als gij op aarde rust had kunnen vinden? Na de voorlezing sprak zij: O, wat een kostelijke brief. Zeldet gij, dat die man driehonderd jaar geleden leefde? Wel, de Heere heeft van den beginne een volk op aarde gehad. Toen die lieve man de brief schreef, wist de Heere, hoe die mijn bedrukte ziel zoveel jaren daarna tot vertroosting zou strekken. Dat was Zijn werk, het was de Heere, Die hem onderrichtte in hem die dingen leerde, die in deze brief staan; en Hij is het, Die hem zond om mijn ziel op te beuren.

Hieraan behoeven we niets toe te voegen.

B.

M'BUMA ZENDING 4e Zendingsdag

D.V. Zaterdag 24 juni 1967

IN HET JAARBEURSGEBOUW TE UTRECHT, CROE-SELAAN, afd. MARGRIETHAL (telef. 030-16421).

Plaatsruimte voor ruim 4000 bezoekers, te bereiken vanaf Centraal Station met stadsbus 10. Aanvang 10 uur.

AGENDA

1. Opening door de Voorzitter
2. Ds. A. Mac-Pherson van Dornoch (Schotland)
3. Ds. J. Pannetier van Terneuzen
4. Dhr. D. M. Treurniet van Zoetermeer

Pauze

5. Ds. S. de Jong van Houten
6. Ds. C. Smits van Sliedrecht
7. Ds. J. van de Poel te Ede
8. Ds. G. van de Breevaart te H. I. Ambacht (Slotwoord)

Met collecten voor de Mbuma zendingspost.

HET BESTUUR

P. S. Uit Afrika is nader bericht ontvangen, dat zendeling Van Woerden ook aanwezig hoopt te zijn.